

С поезията на Петя Дубарова

Новини | Култура | на 11.05.2022 14:30 | от Елена Владова

Защо говорим за това?

На 25 април Петя Дубарова щеше да навърши 60 години. А през месец май ще научим кои са новите победители в литературния конкурс на нейно име.

Някои творци живеят кратко, но творчеството им се помни завинаги. В българската литература такъв е случаят с Петя Дубарова.

Препина се във всичка нещо
и ради като купка на храм.
Изника нещо съсока съмнение,
А после, аз излязах, съдих и ках,

Как когато дъждъ пропаден подхвърля
и блъска изправено раз.
И членът радиот във всички разкази нюанти
короната си, агрегата като раз,

засъх като папара, минута,
изчезна грабнатът къзистъ ден,
никъде аз от никого нечуди,
а излязах нещо ниве в мен.

Ако попаднете в Бургас, не пропускайте да посетите къщата музей „Петя Дубарова“. Както и да оставите цвете на паметника ѝ в Морската градина. Тази българска поетеса е живела кратко, но е оставила незабравимо творчество. По нейни стихотворения са създадени известни песни, които сигурно сте слушали неведнъж по радиото. В чест на големия ѝ талант всяка година се организира национален конкурс за средношколци. Те участват със стихотворения и разкази. Конкурсът носи името на Петя Дубарова и открива млади творци.

Петя Дубарова (1962 – 1979) е родена в Бургас. Къщата музей е въсъщност домът, в който е израсла тя. Тук ще видите как е изглеждала детската ѝ стая и кои са били някои от любимите ѝ играчки. Има и нейни ръкописи.

Петя Дубарова започнала да си съчинява стихотворения много малка. Публикували ги в тогавашните детски вестници и списания. Хората в цялата страна ги четели и ги харесвали. Когато пораснала, Петя Дубарова започнала да учи в Английската гимназия в Бургас. Затова превеждала и текстове на песни от английски език.

По онова време обаче хората живеели по различен начин от днес. За много неща имало строги правила, защото България била [комунистическа държава](#). И ако не ги спазвали, следвали наказания. Такива правила имало и в училище. Например униформата като тъмна престишка с бяла яичка за момичетата била строго задължителна. Всички ученици трябвало да ходят колективно на бригади. Така се наричал доброволният труд в помощ на работниците в заводите или в земеделието. В бележниците освен оценките имало и бележка за поведение на ученика. Неговото намаляване било нещо много срамно. Дори по-срамно от лоши оценки.

Така след ученическа бригада в завод Петя била обвинена, че има вина за повредата на част от една машина. За наказание в гимназията искали да намалят поведението ѝ. Тя не могла да се примири с несправедливото обвинение. Действала импултивно - и затова днес не знаем къде щеше да я отведе талантът ѝ.

Петя е оставила около 200 стихотворения. Потърсете ги! В тях се говори и за морето, за лятото и пролетта, за природата. Има дори стихотворения, посветени на ваканцията и на математиката! Ето как започва стихотворението на Петя Дубарова „Морето“:

Морето се обвива с прелестни дантели.
Ах, какви са нежни и сребристо бели!
А пък водорасли... Колко са красиви!
Леко потреперват — балерини живи!

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/2165-da-prochtem-stihotvorenie-na-petya-dubarova](http://book/2165-da-prochtem-stihotvorenie-na-petya-dubarova)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени